

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu **E., a.s., N.** na odvolanie veriteľa **J. M., N.** a veriteľa **Ing. J. D., N.**, proti rozvrhovému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 238/1998-1982 zo dňa 5. augusta 2011, takto

r o z h o d o l :

Rozvrhové uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 238/1998-1982 zo dňa 5. augusta 2011 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozvrhovým uznesením rozhodol o rozdelení výťažku speňaženého majetku, patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu nasledovne:

Celkové finančné prostriedky v konkurznom konaní predstavujú sumu 1 947 077,85 Eur (58 657 667,49 Eur).

V priebehu konkurzného konania boli vyplatené finančné prostriedky v zmysle schválenej konečnej správy takto:

výdavky celkom (vrátane zálohy na odmenu SKP)

1 605 081,28 Eur	48 354 678,74 Sk	
odmena SKP – Ing. P. P. (doplatok)	1 526,85 Eur	45 998,-- Sk
odmena SKP – JUDr. B. O.	21 318,79 Eur	642 250,-- Sk
Poistné, ostatné	5 559,51Eur	167 485,71 Sk
Súdny poplatok	991,64 Eur	60 000,-- Sk
Oddelení veriteľa spolu:	311 599,78 Eur	9 387 255,04 Sk
S. K. a.s.	6 373,23 Eur	192 000,-- Sk
U. B., a.s.	39 059,12 Eur	1 176 695,04 Sk
V. H. L.	185 497,34 Eur	5 588 292,80 Sk

G., s.r.o.	15 933,08 Eur	480 000,-- Sk
S. P.	64 736,99 Eur	1 950 266,56 Sk
G. I. L.	0,02 Eur	0,64 Sk
zostáva na vyplatenie		0

Ostatné pohľadávky proti podstate, ktoré doteraz neboli uspokojené v zmysle konečnej správy a pohľadávky veriteľov, zistené v jednotlivých triedach, vyplatené nebudú z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov.

V odôvodnení uviedol, že dňa 01. 08. 2011 predložil správca konkurznej podstaty návrh na rozvrhové uznesenie, keďže právoplatne skončil posledný spor v časti, týkajúcej sa majetku úpadcu.

Konečná správa, predložená správcom konkurznej podstaty, bola schválená uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3K 238/98-1494 zo dňa 24. 08. 2007 v spojení s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vydaným pod sp. zn. 2 Obo 258/2007 zo dňa 31. 01. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 04. 2008.

Celkové finančné prostriedky vo výške 58 657 667,49 Sk boli vyplatené v zmysle schválenej konečnej správy tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia. Na rozdelenie v rámci rozvrhového uznesenia nezostali žiadne finančné prostriedky.

Súd rozhodol uznesením zo dňa 03. 12. 2008 č. k. 3K 238/98-1716 o zrušení konkurzu v zmysle § 44 ods.1 písm. a/ zák. č. 328/1991 v znení neskorších predpisov z dôvodu, že nie sú splnené podmienky pre konkurz, keďže po vydaní výťažku záložným veriteľom, úhrade súdneho poplatku a vyplatení odmeny správcom konkurznej podstaty nezostali žiadne finančné prostriedky. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím, vydaným pod sp. zn. 2 Obo 7/2009 zo dňa 29. 01. 2009, uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave v zmysle uvedeného rozhodnutia a predchádzajúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 83/2008 zo dňa 25. 06. 2008 vydal rozvrhové uznesenie, ktoré je v súlade so schválenou konečnou správou.

Proti rozhodnutiu podali odvolanie konkurzní veritelia J. M., N. a Ing. J. D., N..

Uviedli, že rozvrhové uznesenie nebolo doručené účastníkom konania. Podľa ich názoru je potrebné, aby súd zaujal kvalifikované stanovisko ku všetkým skutočnostiam, námietkam a podozreniam, uvádzaným v ich podaniach zo dňa 05. 06. 2007, 06. 11. 2007, 15. 04. 2008, 09. 01. 2009, 19. 07. 2010 a 22. 07. 2010. Tieto podania obsahujú podstatnú časť postupov správcu konkurznej podstaty pri nakladaní s majetkom podstaty, ktoré vyústili do záveru, že na vyplatenie zostáva nula. Žiadajú, aby súd zaujal stanovisko ku skutočnostiam, vytýkaným odvolacím súdom v uznesení č. k. 6 Obo 21/2007 zo dňa 20. 01. 2007. Závery správcu konkurznej podstaty v konečnej správe sú absolútne nedostatočné a jeho postupy sú trestuhodné, keďže ide o majetok, prevyšujúci 100 mil. Sk. Majetok konkurznej podstaty bol zámerne prevedený do dispozičného oprávnenia členov predstavenstva úpadcu, napriek záujmu o kúpu majetku záujemcami vo verejnom ponukovom konaní. Vyslovujú pochybnosti o tom, že bol speňažený celý majetok úpadcu a v tejto súvislosti navrhujú, aby si súd vyžiadal od správcu konkurznej podstaty informáciu, kedy a akým spôsobom bol speňažený majetok, ktorý v ďalšej časti odvolania konkretizujú. Neboli tiež uspokojené pracovnoprávne nároky veriteľa J. M. napriek tvrdeniu správcu konkurznej podstaty, podľa ktorého pohľadávky proti podstate neboli v priebehu konkurzného konania uspokojené z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov s výnimkou pracovnoprávných nárokov, ktoré boli uhradené v plnej výške.

Rozvrhové uznesenie je vrcholom pochybného konkurzu a obsahuje iba torzo finančných prostriedkov, získaných speňažením majetku, patriaceho do konkurznej podstaty. Odvolatelia spochybňujú aj výšku odmeny správcov konkurznej podstaty, ktorí sú podozriví, že spôsobili škodu na majetku konkurznej podstaty iba v jednom prípade vo výške cca 12 mil. Sk. Veritelia konštatujú, že predmetný konkurz je výsledkom organizovaného bezprecedentného útoku na majetok úpadcu istými záujmovými skupinami, sledujúcimi vlastné obohatenie, konečná správa je vypracovaná tak, že je absolútne obsahovo nepreskúmateľná, nekompletná a zahmlievajúca, pričom má aj formálne nedostatky. V závere odvolanie zhrnuli do 15 bodov konkrétne nedostatky, ktoré zistili v priebehu konkurzného konania pri nakladaní s majetkom, patriacim do konkurznej podstaty.

Napadnuté rozvrhové uzneseniu navrhujú zrušiť.

K odvolaniu veriteľov sa vyjadril správca konkurznej podstaty.

V odvolaní poukázal na ustanovenia § 30 ods. 1, § 32 ods. 1 a 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Z odvolania vyplýva, že veritelia namietajú skutočnosti, ktoré už boli prejednávané v schválenej konečnej správe. Z vecného hľadiska nevzniesli proti rozvrhovému uzneseniu žiadne konkrétne námietky. Preto ani nie je dôvod na vyjadrenie. Pokiaľ ide o námietky, týkajúce sa speňažovania jednotlivých častí majetku konkurznej podstaty, ako aj odmeny správcov, namietané skutočnosti sú riešené v konečnej správe. Považuje za potrebné uviesť, že riešenie postavenia veriteľa J. M. je uvedené na strane 2 konečnej správy pod bodom 5. Jeho pohľadávka bola zaradená na základe rozhodnutia súdu v incidenčnom spore do 2. triedy a teda nie je veriteľom pohľadávky proti podstate, z čoho vyplýva, že nemohol byť uspokojený v priebehu konania. O neznalosti konkurzného práva svedčí aj námietka o nedoručení predmetného uznesenia. V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 66c ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Uvádza, že za konaním odvolateľov sú ich osobné spory s predsedom predstavenstva úpadcu Mgr. J. Š., na ktoré zneužívajú konkurzné konanie. Podotýka, že všetky vyfabrikované sťažnosti a námietky voči konkurznému súdu, ako aj trestné oznámenia voči správcovi boli zastavené alebo zamietnuté ako neopodstatnené a uvádza, že voči obidvom veriteľom vedie spor o ochranu osobnosti. Túto skutočnosť považuje za jeden z dôvodov odvolaní veriteľov a rôznych podaní s vymyslenými pseudoargumentami.

Napadnuté uznesenie považuje za vecne správne a navrhuje, aby ho odvolací súd potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie veriteľov nie je dôvodné.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu vydá súd rozvrhové uznesenie.

Uznesením, ktorým súd schváli konečnú správu a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, je daná suma, ktorá je určená na rozdelenie veriteľom, odmena a výdavky správcu.

Po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa schválila konečná správa a vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, súd môže vydať rozvrhové uznesenie, v ktorom rozhodne o rozdelení výťažku podľa poradia, stanoveného v § 32. Konkurzní veritelia môžu byť uspokojení len na základe rozvrhového uznesenia, s výnimkou tých veriteľov, ktorí môžu byť uspokojení podľa § 31 kedykoľvek v priebehu konkurzného konania.

V zmysle § 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, predpokladom vydania rozvrhového uznesenia je schválenie konečnej správy. Ako vyplýva z ustanovenia § 29 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov.

Správca konkurznej podstaty predložil konečnú správu dňa 18. 07. 2007. Proti konečnej správe podali námietky konkurzní veritelia S. K., a. s., B. a T. P., spol. s r. o., Š.. Súd prvého stupňa po prejednaní námietok konkurzných veriteľov konečnú správu schválil uznesením zo dňa 24. 08. 2007. Odvolanie veriteľa S. K., a. s., proti rozhodnutiu o schválení konečnej správy odvolací súd neakceptoval a rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 04. 2008.

Napadnuté rozvrhové uznesenie vydal súd prvého stupňa po právoplatnosti uznesenia o schválení konečnej správy v nadväznosti na jej obsah v súlade s ustanovením § 30 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní. Vzhľadom na súčasný stav konkurzného konania nie je možné preskúmať námietky odvolateľov, ktoré uvádzali aj v priebehu konkurzného konania.

Za neopodstatnené možno považovať aj ich námietky, týkajúce sa formálnych nedostatkov napadnutého uznesenia, ktoré obsahuje základné údaje, týkajúce sa splnenia podmienok pre postup podľa § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní. Pokiaľ ide o námietku, podľa ktorej rozvrhové uznesenie nebolo doručené veriteľom, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 66c zákona o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, po vyhlásení konkurzu a povolení vyrovnania doručujú sa písomnosti súdu zverejnením v Obchodnom vestníku a vyvesením na úradnej tabuli súdu s výnimkou

písomností, uvedených v písm. a/ až j/, medzi ktoré rozvrhové uznesenie nepatrí. Týmto spôsobom bolo rozvrhové uznesenie zverejnené dňa 12. 08. 2011.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová